

VNG, 5 sterren en IVN Gulp & Geul tezamen te Epen (dinsdag 13 juni 2006).

Een wandeling door de 5 sterrenregio was in een mum van tijd volgeboekt. Een volle bus met bestuurders (ambtenaren, wethouders en burgemeesters) die in Maastricht een congres bijwoonden, wilden met eigen ogen en voeten het 5 sterrenlandschap beleven. Hun zintuigen en ledematen zullen dan ook allerlei

mogelijkheden voorgeschoteld krijgen vanaf 115 m NAP.

Zondagochtend nog de wandeling voorgelopen en besloten deze nog wat in te korten omdat we het tempo toch lager dan gebruikelijk inschatten. Bovendien is er een bijzonder gezellig pauzeplekje gevonden en is de complete tocht binnen de gestelde 2 uur af te ronden.

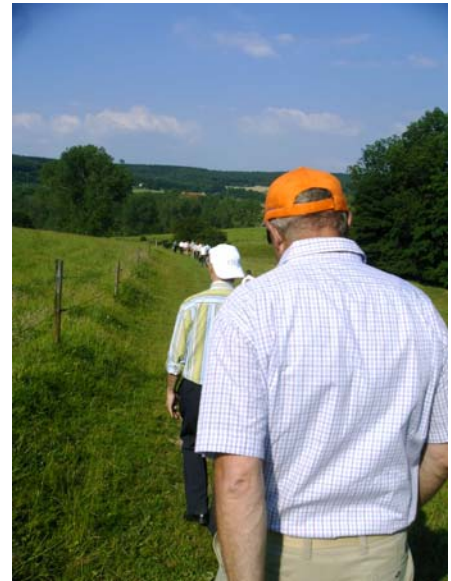

De bus arriveert bijna 45 minuten te laat (met een zeer bekwame Franstalige chauffeuse uit Tongeren achter het stuur) en Mathilde is binnen enkele minuten vertrokken met een forse groep. Hub en Henri vertrekken een paar minuten later met de rest van de ca. 51 deelnemers en besluiten om toch niet tegenovergesteld te lopen. Enthousiast en zeer geïnteresseerd volgt de groep het pad langs de sportvelden richting Volmolen. Even een stukje uitleg over het verleden van de molen, het paradepaardje van de vereniging Natuurmonumenten.

Via de binnenplaats gaat het over de Geul naar links en volgen we de Smidsbergweg. Temperatuur en zon zorgen al voor menig druppeltje zweet. Onderweg naar onze meest zuidelijk gelegen nederzetting van Nederland krijgen we weer kans om even in te gaan op het ontstaan van dit gevarieerde landschap dat

vooral bestaat uit dalen. Grote delen van het oorspronkelijke plateau zijn vooral door het water noordwaarts gevoerd en vormen aldus een fundament voor de rest van Nederland.

De weg naar Kuttingen leidt ons tussen een fraaie hoogstam perenboomgaard en dan is er een idyllisch plekje om even vocht bij te tanken met forse stukken zelf gebakken vlaai. De groep van Mathilde is nog steeds bezig om hun lichaam te voorzien van de nodige calorieën en heeft blijkbaar toch iets meer tijd nodig om aan te sterken. Onze groep is daarna aan de beurt om voorzien te worden met de gewenste versterkingen. De wethouder (in de groep van Mathilde) heeft blindelings de nota alvast ondertekend zodat groep 2 zijn gang kan gaan. Helaas tikt ook voor hen het klokje (te) snel en moeten we tijdig weer op stap om enigszins binnen de gestelde tijd te blijven.

Vanuit deze Vrijheerlijkheid gaat het dan snel via een pad door de weilanden richting Geul. We gaan nog verder zuidwaarts maar enkele tientallen meters voor Belgisch grondgebied gaat het over de brug en de Geul weer noordwaarts. We passeren een fraai gerestaureerde vakwerkpand, hoeve Birven, welke thans als vakantie accommodatie in handen is van stichting Limburgs Landschap. We volgen een poos op hoger niveau een pad langs de Geul dat ons bij de bekende Heijmansgroeve weer laat dalen om de Geul langs oostelijke zijde een poos te volgen.

De tijd dringt maar we kunnen uiteraard de verlate aankomst niet compenseren door

sneller te lopen of een afkorting te kiezen. Deze route was al ingekort tot de meest directe route richting Camerig. Onze deelnemers genoten van al het fraais dat de omgeving, het landschap en de natuur hen bood en de tijd was even minder belangrijk want in Maastricht was er nog voldoende tijd om het Bourgondische leven nader te verkennen.

Vlak bij een brug over de Geul ligt hoeve Vernelsberg

waarbij in de naamgeving een dubbele verwijzing te herkennen is naar de veel voorkomende Zwarte Els (*Alnus glutinosa*), een boomsoort van vochtige gebieden. Zo herkennen we het Keltische Vernos en de Nederlandse naam van de boom in de naamgeving van deze een fraaie boerderij met een zeer oud verleden (waarschijnlijk Keltische of Romeinse oorsprong). Getroffen door een V-2 tijdens de laatste wereldoorlog, is deze zeldzame driehoekige hoeve gelukkig weer authentiek hersteld. Rechts gaan we een holle landweg omhoog en een pad links brengt ons

weer in weilanden met aan alle kanten prachtige beelden van onze regio. In de verte zien we de bus en onze klok bezorgt ons toch enige zorgen want de wijzers staan

veel verder dan eigenlijk de bedoeling was. Even verder dalen we weer richting Volmolen maar bijtijds gaat het weer rechts om weldra de bij de bus te belanden. Blijkbaar was het tempo iets te hoog want groep 2 druppelt geleidelijk binnen. We nemen heel veel complimentjes in ontvangst maar ook veel beloftes om dit, voor velen onbekend, stukje Nederland toch wat beter te leren kennen. Even na 18.30 uur mag de bus uit Tongres richting Maastricht.

